

Time med en anden Hest, vil det blive utaa-
leligt baade for Færdselen og for selve Ar-
tilleri-afdelingen. Der maa altsaa være en
Grændse for, hvor Ridehuset og Ridebanen
kan ligge paa dette Territorium. Derfor er
jeg ikke sikker paa, at man virkelig kan have
de finantstjelle Opløsninger, som det ærede
Medlem ønskede; men jeg skal stræbe at til-
vejebringe dem.

Berg: At det meget ærede Medlem
fra Herning (Nielsen) har Indsigelser at
gjøre mod de Bemærkninger, jeg fremkom
med før, er mig ikke nogen særlig
Overræstelse, da han jo tidligere har
konstateret sin Uenighed med mig med Hen-
syn til Opfattelsen af statsretslige Spørgs-
maal. Jeg skal altsaa finde mig i denne
Stjæbne. Lige overfor den ærede Ordfører
og det Flertal, der vil følge ham med Hen-
syn til den Opfattelse, der er forstjellig fra
min, vil jeg blot gjøre to Spørgsmaal. Jeg
vil spørge den ærede Ordfører, om han øn-
sker, at denne Lov skal ligge udført, hvis
Finantslovforslaget for 1888—89 ikke ved-
tages, altsaa om han ønsker eller rettere
kræver af Ministeriet, at denne Foranstalt-
ning ikke maa gjøres provisorisk. Det andet
Spørgsmaal, jeg vil gjøre, er, hvilke For-
anstaltninger eller hvilke Forslag han tror
ville være nyttige lige overfor et Ministe-
rium, der gennem sin Chef erklærer, at det
anser sig bemyndiget af Rigsdagen til,
uanset at det ikke har Bevilling efter Grund-
lovens § 49, at udføre de Love, hvorom
Rigsdagens Thing blive enige. Hvilke bedre
Forholdsregler, siger jeg, er der lige overfor
et saadant Ministerium for at forhindre
denne grundlovsstridige Opfattelse fra at
gjøre sig gjældende end den at sige i selve
Loven: Denne Lov giver Dig ingen Be-
myndigelse til en provisorisk Udførelse, den
træder kun i Kraft den Dag, Bevillingen
dertil er givet ved den paagjældende Finants-
lov? Kun disse to Spørgsmaal skal jeg
indskrænke mig til. Svarer den ærede Ordfører
uden Omsvøb bekræftende, ere vi enige
i Indholdet, og saa ere vi enige om Hen-
sigten; men saa vil han ligesaa bestemt som
jeg frakende Ministeriet Berettigelsen til at
benytte denne Lov, naar Finantsloven ikke
er vedtagen, medmindre Bevillingen bliver
givet paa Finantsloven eller en Tillægs-
bevillingslov. Saa ere vi enige i Hensigten;
men saa staar der kun tilbage, hvorledes vi
overfor denne Regjeringens grundlovsstridige
Opfattelse om den Bemyndigelse, der kan
være givet i særlige Love, kunne optræde
klarest og korrektest. Klarest og korrektest
har jeg ment at udtrykke det i et Vædrings-

forslag; men skulde den ærede Ordfører til
3die Behandling have en klarere Maade at
udtrykke (det paa, skal jeg ikke have Noget
derimod.

Ordføreren (Bojsen): Jeg skal med
stor Fornøjelse svare det ærede Medlem paa
hans Spørgsmaal. Jeg, og jeg antager hele
Udvalget, forholder os til dette Lovforslag
ganste paa samme Maade som til enhver
anden Bevillingsret paa Finantsloven, den
er i Kraft af Finantslovens § 28 en inte-
grerende Del af Finantsloven. Det samme
Spørgsmaal, som det ærede Medlem stiller
angaende dette Punkt, vil man altsaa kunne
stille med Hensyn til ethvert som helst Punkt
paa Finantsloven og Finantslovens Udste-
delse i det Hele taget. At jeg ikke ønsker
nogen provisorisk Finantslov eller Anven-
delsen af nogen Bevilling provisorisk, behøver
det ærede Medlem ikke at vente paa nogen
Forsikring fra mig om; derom er der ingen
Tvivl. Men jeg forholder mig til dette
Punkt ganste paa samme Maade som til en-
hver anden Post paa Finantsloven. Det
ærede Medlem gjør jo det Samme, men han
kunde have udtrykt sin Stilling langt kortere
end i det Forslag, han her har stillet. Han
foreslaar, at det skulde hedde: „Denne Lov
træder i Kraft samtidig med Finantsloven
for 1888—89“. Men det ærede Medlem
indstiller jo Finantsloven for 1888—89 til
Forkastelse, og han vilde altsaa naae sit
Maal paa en langt nemmere Maade ved
ogsaa at indstille denne Del af Finantsloven
for 1888—89 til Forkastelse; thi da vilde
det være fuldstændig i Overensstemmelse med
hele hans øvrige Stilling til Finantsloven.

Berg: Det ærede Medlem omgaar
Spørgsmaalet; thi denne Sag er ikke det
Samme som enkelte Poster paa Finantsloven.
Enkelte Poster paa Finantsloven mener Mi-
nisteriet ikke at have Rigsdagens Bemyndi-
gelse til, naar der ingen Finantslov fore-
ligger, og det mener heller ikke at behøve
Rigsdagens Bemyndigelse, fordi det kan bruge
§ 25; men anderledes er Stillingen med
Hensyn til den af Rigsdagen særlig vedtagne
Lov, hvori der indeholdes Bevilling. Derom
mener Ministeriet, at det i Henhold til
Grundlovens § 49 har Rigsdagens Bemyn-
digelse. Dette er Forholdet her, og det
Spørgsmaal, jeg ønsker besvaret, er dette:
Hvorledes skulle vi værgе os imod denne
urigtige Forstaaelse af de særlige Love fra
Ministeriets Side. Ja, Virningen bliver
den samme, enten jeg foreslaar det One eller
det Andet. Det er aldeles rigtigt, at jeg ikke
ønsker, at der skal gives dette Ministerium